

Mr. SPEAKER.—The House will now rise and meet at 11 of the Clock.

The House adjourned for Lunch at Twenty-six minutes past Ten of the Clock and reassembled at Eleven of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair]

MEMBER SWORN.

Sri A. BHEEMAPPA PAIK (Molakkalmuru).

MOTION ON ADDRESS BY THE GOVERNOR

(Debate continued.)

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮಾಧವಾಚಾರ್ (ಭದ್ರಾವತಿ).— ಸ್ವಾಮಿ, ನಿನ್ನೆ ದಿನ ನಾನು ಸರ್ಕಾರಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಲ್ಲರತಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮುನಿಸಿ ಪಾಲಿಟಿಕ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ತೋರಿಸಬೇಕಾದ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಶ್ನಾಪ್ರವಾದಿದ್ದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಗದ ನೌಕರರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿದೆ. ತುಂಗಭದ್ರಾ ಬೋರ್ಡಿನ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ನೌಕರರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಮೈಸೂರಿನವರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಬೋರ್ಡ್ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ರದ್ದಾಗಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಆ ನೌಕರರ ಪೈಕಿ ಅನೇಕರು ಮದರಾಸು ಮತ್ತು ಅಂಧ್ರ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಮೂಲಕ ನೇಮಕವಾದವರೆಂದು ಕೂಡ ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ನೌಕರರ ಬಗ್ಗೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಖಾಯಂ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲೇ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಆ ನೌಕರರು ಅನೇಕ ದಿನಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಯಾವ ಇತ್ಯರ್ಥವೂ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಬೀರಿ ನೌಕರರಲ್ಲಿರುವ ಕಳವಳವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಜನರ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವೋ ಸುಳ್ಳೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಾಲ ಪಡೆಯಬಹುದೋ ಅಷ್ಟು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯದೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮಂಜೂರಾದ ಗ್ರಾಂಟು ಕೂಡ ರ‍್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗಿವೆಯೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಎಷ್ಟೋ ಅರ್ಜಿ, ಮನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಬಂದ ಅರ್ಜಿ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಯೋಜನೆ ಬಹಳ ತುರುತಿನಿಂದ

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ನುಖೀ ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಚಿವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಭವ ಪಡೆದ ಸಚಿವರು. ಈ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಂನಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲರತಕ್ಕೆ ಹೌಸಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮತ್ತು ಪೊಲಿಷಿಯರ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿ ಇವುಗಳ ಕಾರ್ಯವಿಭಾಗವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸದೆ, ಅರ್ಜಿಗಳ ಇತ್ಯರ್ಥ ನಿವಾಸವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಬಹಳ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಮೂಲಕ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಭದ್ರಾವತಿಯೆಂಬುದು ಈ ಹೊತ್ತು ಈ ನವಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಪಟ್ಟಣ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ವಿಸ್ತರಣ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತರ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರುವ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕಲ್ಪದಲಿನ ಗಣಿಗಳು ಬಹಳ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಅವು ಬಹಳ ಕಡಮೆ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಭದ್ರಾವತಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯು ಬಹುಶಃ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಲ ಬಂದಾಗ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲಾರದೆಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದವಾದ ವಿಚಾರ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿರುವ ತೊಡಕುಗಳು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಸ್ಟೆಪರ್ಲೈಸ್ಡ್ ಸ್ಪೀರ್ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಜನೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಸ್ಟೆಪರ್ಲೈಸ್ಡ್ ಸ್ಪೀರ್ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೇಂದ್ರದವರು ಭದ್ರಾವತಿಗೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದು ತದನಂತರ ವಜಾಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಬೇರೊಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆಂದು ಕೂಡ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಈಗರಾದರೂ ಭದ್ರಾವತಿಯ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಭದ್ರವಾದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಕೊಂಡು ಸ್ಟೆಪರ್ಲೈಸ್ಡ್ ಸ್ಪೀರ್ ಮಾನುಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ಮನಾಪಲ ಕೊಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬರಬಹುದಾದ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಲೆಬರುವಂತೆ ಮುಂದಾರೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮತೆಯಿಂದ ವಿನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ಭದ್ರಾವತಿ ಪಟ್ಟಣದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ರೈಲ್ವೆಸ್ಟೇಷನ್ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎಡಭಾಗಕ್ಕಿರುವ ಹೊಸಪಟ್ಟಣ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿನಿಂದ ಬಹಳ ಅಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಬಲಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಗರವನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕೊಚ್ಚಿ ಪ್ರದೇಶ, ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಗೃಹಗಳು ಇವೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಇಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಅನಾದರಣೆಯಿರುವುದು ಸರಿಯೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಭಾರತದಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ವಿದೇಶಗಳಿಂದಲೂ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಬಂದು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭದ್ರಾವತಿ ಒಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಪಟ್ಟಣ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸುಂದರವಾದ ಪಟ್ಟಣವೂ ಹೌದು ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದೂ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕಾದದ್ದೂ ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಾರ್ಕೈಟಿಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ

ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪೌರರು ಬಿನ್ನವತ್ತಲೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟೆಯ ನೀರು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ನದಿಯ ನೀರಿನ ನೈಜತೆಯನ್ನು ಕಡಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಭದ್ರಾವತಿಯ ಪೌರರು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಒದಗಿರುವ ವಿಷತ್ತನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ನಗರದ ಪೌರಸಭೆ ಮತ್ತು ಬೋರ್ಡ್ ಇವೆರಡರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವುದರಿಂದ ಇವೆರಡನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಒಂದು ಸ್ಥಾನಿ ಒರಿ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಹಿಂದುಳಿದ ಹಳೆಯ ನಗರ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಹೊಸನಗರ ಪ್ರದೇಶದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಒಂದು ಮಾಸ್ಟರ್ ಪ್ಲಾನ್ ತಯಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ನವ ಮೈಸೂರಿನ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುವ ರಂಬೆ ಭರವಸೆಯನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಜನರು ಪಡತಕ್ಕ ಕಷ್ಟ, ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಈಗ ವಿವರಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತತ್ವಗಳು ಅಡಗಿವೆ, ವಿವಿಧಗಳು ಅಡಗಿವೆ. ಎಲ್ಲಿ ಬಹುಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ದೊರಕಿ ದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅದೇಶದವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೇ ಅಗಲಿ, ಜೋನರ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ನರಾಳಿ, ಸರ್ಕಾರ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಮಾಧ್ಯಮ ಒಂದು ಗ್ರಿವ್‌ಗೆ and take policy ರೂಪವರಾಳಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ ಒಂದು ನ್ಯಾಯವನ್ನೂ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಮ್ಮತದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಅಶಿಸಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ವತ್ತೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ನಾನು ವಿರಮಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri B. D. JATTI (Jamkhandi).—Mr. Speaker, Sir, I am coming from Bombay Karnataka; as such, I think it is my duty to express certain points regarding the Medical College at Hubli about which a controversy was raised and a reference has been made in the Governor's Address. As a sort of clarification, I wish to state certain facts. In 1946-47 in the Cabinet of our Bombay Government, when Sri Balasaheb Kher was the Chief Minister at that time, it was decided to start a Medical College at Hubli; a piece of land measuring about 58 acres was acquired and the price of that land was fixed at Rs. 9 lakhs. That amount was paid by the Government of Bombay. Afterwards necessary plans and estimates were prepared and they were kept ready for execution.

In the last Ministry of Bombay, this question was taken up again and when the Second Five-Year Plan was finalised, it was proposed to start the Medical College and a provision was made in the Second Five-Year Plan for starting that college. A sum of Rs. 50 lakhs was provided in the plan. Then the States Reorganisation Report was published. At that time all the schemes that were included in the Second Five-Year Plan were again scrutinised and some more money was allotted for the Bombay Karnataka region because 14 per cent of the money allotted for the State of Bombay was to be given to Bombay Karnataka.

While scrutinising the schemes, a Cabinet sub-committee was appointed and Sri M. P. Patil was one of the members of that sub-committee. That committee proposed to provide Rs. 84 lakhs more in addition to the amount of Rs. 50 lakhs which had already been provided for in the Second Five-Year Plan. A point was raised as to the source from which this amount could be drawn. The Government of Bombay decided to draw that money from the schemes under the head "Housing". So a reference was made to the Planning Commission of the Government of India and the scheme was submitted to the Government of India for their approval. In all, a total sum of Rs. 1,34,00,000 was provided for for this purpose of starting a Medical College. On 27th or 28th of October 1956, administrative approval for this Medical College was given by the Government of Bombay. A reference to start the College has also been made to the Government servants who are working in the Medical Department. So, this was the position at that time.

Recently a statement was made by the Hon'ble the Minister for Education at Hubli or Dharwar stating that no provision has been made in the Second Five-Year Plan for the Medical College. So, for the information of this Hon'ble House and for the information of the Hon'ble the Minister for Education, I may read the necessary portion in the Second Five-Year Plan.

(SRI B. D. JATTI)

"In order to provide additional facilities for the training and output of Doctors and in view of the demand for such facilities from the people of Karnatak, it is proposed to establish a Medical College and Hospital at Hubli. As a first step towards implementation of the scheme, land for the construction of the College and Hospital buildings has been already acquired at a cost of about Rs. 9,00,000. It is proposed to establish a Medical College (with about 50/60 annual admissions) and a Hospital with 350-400 beds attached to it. The college will train students for the degree of M.B.B.S. and post-graduate Courses. Under the Second Five-Year Plan a provision of Rs. 50,00,000 has been made for construction of some of the buildings. Provision for the remaining buildings and equipment, etc., for the College and Hospital will be postponed till after the expiry of the Second Five-Year Plan period." (Page 401, Scheme No. 325, Book Second Five-Year Plan published by Bombay State in Sept., 1956)."

This is the information which has been published in this book. In spite of this information, how it has been stated by the Educational Minister that no provision has been made, is a matter to be thought of. In furtherance of this, according to my information, I wish to state, that the administrative approval has been given and a sum of Rs. 134 lakhs has been provided for for this college. According to the Plan and estimate the college is estimated to cost about Rs. 1,50,00,000. I hope that the Government of Mysore will take into consideration the facts which I have placed before them and the commitment made by the Government of Bombay and they will start constructing the necessary buildings for the Hospital and a Medical College at Hubli.

(Some members rose).

MR. SPEAKER.—I have given as much time as was possible for me to the Hon'ble Members. But I am afraid, we have not got much time. So,

I would request the Hon'ble Members to make as brief a speech as possible. If Hon'ble Members take about 15 minutes only, it will really facilitate to accommodate as many members as possible. I would not say that the Hon'ble Members should take only 15 minutes. I do not like to take shelter under the Rules of Procedure because I have not done that from the beginning. I do not want to do that. This is my humble request that the Hon'ble Members do not exceed 15 minutes in each case.

SRI S. D. KOTHAWALE (Chikodi).—Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Motion of Thanks moved by my Hon'ble friend Sri Baliga and oppose the amendments proposed by the members. I have heard the various speeches so far delivered by the Hon'ble Members of this House for and against the resolution. I think the various members have considered that the present new State of Mysore is merely a continuation of the old Mysore State. May I bring it to the notice of the Hon'ble Members that this is altogether a new State; and it is only a sort of historical accident that the old Mysore is included in the new Mysore State? The present Government has started its career on the 1st of November 1956 and probably due to the forthcoming general elections the tenure of the present ministry is going to be very short. Therefore, whatever we have to say respecting the Governor's Address, we have to see whether the criticism that we level against the Government is with respect to the acts of commission and omission of the present Government and the achievements or otherwise of the present Government. May I bring to the notice of Hon'ble Members that, whatever might be the views of Hon'ble Members respecting the omissions and commissions of the previous Ministry in the old Mysore State, we have nothing to do with them? As far as members coming from Bombay Karnatak and other areas are concerned, we have practically no knowledge about the conditions that were prevailing in the old Mysore State. So, it is not possible for us to say anything for or against the achievements and shortcomings of the

Ministry in the old Mysore State. I shall, therefore, confine myself to the acts of the present Government since it took over office on the 1st November 1956. I submit, Sir, that the purpose of the Governor's Address is to have a sort of brief review of the past achievements of the Government and to outline in short the programmes and policies to be pursued by the Government in the immediate future. So far as the present Ministry is concerned, it is not possible for it to give a review of the past achievements because it came into office only two months back. So, all that the Government can do is to give an outline of the policies and programmes that they propose to pursue. Here also, we have to remember that it is a sort of an interim Government, a sort of a care-taker Government. In my view, such a Government is not competent to introduce innovations and great changes and great departures in policies. I think that the normal functions of an interim-Government are to run the Government and to carry on the policies about which there is almost unanimity. From these points of view it is to be seen whether the Government has done well in presenting the Address and whether it has addressed itself to the task ahead during this interim period. In my view, they have done well. They have properly considered the various questions that require their attention and it will be seen that during the short period that has elapsed after assuming office they have shown a sort of readiness to grapple with all the difficult problems that face this new State.

It is not possible for me even to say a few words respecting each of the items dealt with in the Address, but I shall try to place before this Hon'ble House a few observations respecting the various important points that have been raised in the course of the debate so far.

My Hon'ble friends from Bombay Karnatak, I mean the Hon'ble Member Sri Kadam and the Hon'ble Member Sri Samaji, had certain observations to make regarding the boundary adjust-

ments. The Governor has stated in his Address that certain boundary adjustments are necessary in order to bring into the new Mysore State certain areas which should come to it on various grounds, namely, administrative convenience, economic considerations, financial considerations and several other relevant considerations. A point was made by the Hon'ble Member Sri Kadam that certain areas, which, according to him, are predominantly Marathi-speaking, should go to the Bombay State. A similar complaint was made by the Hon'ble Member Sri Samaji that certain areas of Belgaum District should go to the Bombay State. In this connection, a regret was expressed by them that the Governor has not made any reference to these boundary disputes. In this connection, may I bring to the notice of my Hon'ble friends that the adjustments in boundaries to which reference has been made by the Governor in his Address are in respect of the Mysore State? The Mysore State and the Mysore Government should naturally concern itself with the matters which the Mysore Government thinks proper. If any other State has a grievance in respect of boundary adjustments, it is for that State to raise it before the appropriate Zonal Council. The Zonal Council is competent to consider the grievance of the Mysore and other States like Bombay and it is open to the Bombay State to raise it before the Zonal Council. May I tell my Hon'ble friends that, so far as the alleged Marathi-speaking area of the Belgaum District is concerned, it has got to stay in the Mysore State. There is no justification for the transfer of Belgaum to the Bombay State. Though this is not the proper time to advance arguments for or against boundary disputes but since certain statistics have been cited by my Hon'ble friend, I should like to give a short history regarding these areas.

It is a matter of common knowledge that the Belgaum District was part and parcel of the Bellary District some decades ago and it was under the Madras Presidency. Later on,

(SRI S. D. KOTHAWALE,)

Dharwar District was carved out of the District. Later on Belgaum District was carved out. So, on historical and other grounds the Belgaum District has always been a part and parcel of the Kannada-speaking area and Maharashtra has never laid any claim to it till recently.

As regards percentages of population, I may bring to the notice of the Hon'ble House that more than 66 per cent of the population of Belgaum District is Kannada-speaking and the remaining 34 per cent consists of other linguistic groups. So far as the Belgaum City itself is concerned, I may bring to the notice of the Hon'ble House that the Marathi-speaking population is about 50 or 51 per cent. The Marathi-speaking population in Khanapur is nearly 53 per cent. I may also bring to the notice of the House that the Kannada-speaking population in the Chikhodi Taluka from which I come is 4.93 per cent and the Marathi-speaking population is 43 per cent. This being the case, I fail to understand how a claim is made in respect of these areas. In the course of friendly discussions on boundary adjustments, it was suggested on behalf of Maharashtra that 55 per cent should be taken to be the basis for boundary adjustment. Accepting this basis for the sake of argument, the Belgaum Town can never go to Maharashtra. The population of Marathi-speaking people in Belgaum City itself does not exceed 51 per cent. Similar is the condition in Belgaum Taluka. So I fail to understand how a claim of this type can be made by the Hon'ble Member. There is no force whatsoever in the claim made in respect of the areas of Belgaum District by the Marathi-speaking section.

11-30 A.M.

As far as Karwar is concerned, Mysore State has a better claim to it than any other State. I regret to find that the Hon'ble Member Sri Kadam identified Konkani language with Marathi. We have never accepted that position. Konkani is a separate

language derived from an independent prakrit. That is the opinion of the Konkani Conferences also which were held from time to time. That is also the view of the Government of India and the Census Commissioner. Census has always classified Konkani as a separate language and not as a language derived from Marathi. May I bring it to the notice of this House that in the 1951 census the number of persons speaking various subsidiary languages has been given? It will be interesting to the House to know that a vast majority of the Konkani-speaking people have given Kannada as their subsidiary language and not Marathi. Then a vast majority of the Marathi-speaking people of Karwar District have given Kannada as their second language. This will show that the Kannada language has been accepted by the masses of Karwar District as their language, whether as principal language or as subsidiary language. Therefore, there cannot be any question of making a claim for any part of Karwar by my Marathi-speaking friends.

There is one more thing about the disputed area of the Karwar District. It is mostly a forest area. The density of population there is only between 15 and 16 per square mile. Therefore, it is essentially a forest area. Probably, my Maharashtrian friends have their eye on the forest wealth to which the Mysore Government is rightfully entitled. I do not want to carry on this argument further. It will be done at the proper place and at the proper time when questions of this nature arise. Therefore, I leave the matter there. The boundary dispute would be a matter for friendly discussion in the Zonal Council, if the Zonal Council is at all competent to consider the question. Therefore we should not do or say anything to create any bitterness in this House in respect of this matter.

Then, there are one or two other points raised by the Hon'ble Members who spoke before me. My Hon'ble friend Sri Pattabhi Raman said that the Chief Minister and the Finance

Minister were like snake-charmers. May I tell him that he appears to be a great charmer himself? When I heard his speech I felt charmed to a certain extent, but after the lapse of some time when the charm disappeared, I came to the conclusion that the points raised by him were merely a sort of election campaign. It was said by him that the Governor's Address was a sort of election manifesto, but, in my view, the Governor's Address is a very sincere and clear document indicating the activities of the present Government during the short time at its disposal. The speech delivered by my Hon'ble friend Sri Pattabhi Raman is clearly an election speech.

My Hon'ble friend said so many things. It is not possible to make a reference to all those points here. He talked about certain priorities in the Second Five-Year Plan. May I bring it to his notice that the Planning Commission has made it clear from time to time that the Second Five-Year Plan is a very flexible one and there are provisions in the Second Five-Year Plan for annual plans and for fixing priorities from year to year? Such being the case, a change of priorities is implicit in the Plan itself. I do not think the Hon'ble Member made a new suggestion for the acceptance of the House. The suggestion that he made is implicit in the Plan itself and, therefore, the question of acceptance or rejection of a sense of priority does not arise.

Then the Hon'ble Member Sri Pattabhi Raman raised the question of finances for the Second Five-Year Plan. This matter has been dealt with by the Finance Minister today in his budget speech. He said that we could expect a deficit for a few years to come. As the Prime Minister of India and the Union Government have said, there would be occasions for us to go in for higher taxation from time to time. The Government of India are expecting to get foreign assistance also for the Plan. They are trying to the best of their ability to find other sources of income for the implementation of the Plan. In this connection,

it must be remembered that we are part and parcel of the Union of India and we shall be sharing the fortunes and misfortunes of the entire nation. We are to execute the Plan, but we do it not only for this State but also for the entire nation and, therefore, we need not be very much afraid about finances for the implementation of the Plan. If we sincerely work for it, we can get the necessary funds. This House and the public outside should unite and make the necessary contribution for the implementation of the Plan. Then we would be able to turn the corner. There need not be any doubt about it.

Then, Sir, it has been mentioned in the Governor's Address that it has been resolved to make drinking water available to big towns in the State. This is a very good attempt. In this connection, may I bring it to the notice of the House that the water works of Belgaum Town in Belgaum District are having a chequered career? These water works were included in the First Five-year Plan, but somehow or other, to our misfortune, that scheme was not executed in the First Five-Year Plan. Now that scheme has been included in the Second Five-Year Plan period, I hope that this time at least the Government of Mysore would do everything in their power to expedite the execution of the water works at Belgaum and make potable water available to the citizens of Belgaum.

Then, in the matter of piped water supply, I want to bring to the notice of Government that in my taluka we have submitted certain schemes for piped water supply for the towns of Chikodi, Khadahlal, Puttankudi, Bhoj and some other places. According to the policy of the Bombay Government, the Village Panchayats of these places have expressed their willingness to contribute 50 per cent of the expenditure for these schemes. They have passed resolutions to this effect in their panchayats. Some preliminary work also seems to have been done in this connection. May I, therefore, request this Government to take up this work and go ahead with

(SRI S. D. KOTHAWALE.)

the scheme for piped water supply to these places? I assure Government that the people of these places will extend their full co-operation in money and labour when they are called upon by Government to do so.

Sir, there is a reference in the Address to the organisation of co-operative sugar factories which is a most welcoming thing. May I bring it to the notice of the Government in this connection that I and certain friends are trying to set up a co-operative factory to operate in a few villages of Chikkodi taluka and a few villages of Athany taluka and Raibag Mahal and it is possible to collect the necessary subscription for the registration of such a factory and for collecting the share capital within a short time? I request the Government to consider this idea and pursue with the Government to get the necessary licence for this factory and give an opportunity to the people of the Chikkodi Taluk and Athany taluka to help themselves and help the State in the production of wealth.

I wanted to say much, Sir, but I have exhausted my time. Therefore I cut short my remarks at this stage by saying that I fully support the Motion of Thanks moved by Hon'ble friend Sri Baliga and oppose the amendments.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ (ಮಳವಳ್ಳಿ-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಗೌರ್ನರ್ ಅಡ್ಡೆ ಸ್ಥಾನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಶೇಷಾದ್ರಿ ಸಮಿತಿ ವರದಿ ಮತ್ತು ಸ್ಟೇಟ್ ರೀ-ಆರ್ಗನೈಸೇಷನ್ ವರದಿಗಳನ್ನು ಚೆರಿಸುವಾಗ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಾವೂ ಈ ಸಭೆಯ ಹೊಸ ನಾಯಕರಾಗಿರುವವರೂ ಕೇಳಿರಬಹುದು. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗಗಳ ವರಿಗೆ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದರೂ ಮೋಕ್ಷ ಇಲ್ಲವೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯಿತ್ತು. ಮೈಸೂರು ದೊಡ್ಡ ದಾದ ಮೇರಾದರೂ ಕೂಡ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಜನಾಂಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಆಸೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದೆ. ಅದು ಪ್ರೋಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ನ್ನಲ್ಲರಬಹುದು. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಕ್ ವರ್ಡ್‌ಕ್ಯಾಸಸ್ ಎಂದಿದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಕ್ ವರ್ಡ್‌ಕ್ಯಾಸಸ್ ಬೇರೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸಸ್ ಬೇರೆ, ಎರಡರಲ್ಲೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುವ ಹಾಗೆ

ನಮಗೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳುವುದೊಂದು, ಕಾರ್ಯತಃ ಮಾಡುವುದೊಂದು. ಏನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಎರೆಕ್ಷನ್ ಮ್ಯಾನಿಫೆಸ್ಟೋಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಏನಾ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವಾಗ ಎಡರು ತೊಡರುಗಳು ಬಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು 4½ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಅದರೂ, ನಾವಿನ್ನೂ ಉತ್ತಮಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸಸ್‌ಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಔದಾಸಿನ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈಗ ಹೊಸ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ರಚನೆಯಾಗಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗ ಹಾಜರಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು, ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅರು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದರು. ಆ ಪೈಕಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸಸ್‌ನವರೂಬ್ಬರಿದ್ದರು. ಮೈಸೂರು ವಿಶಾಲವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಹರಿಜನರ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಲ್ಲ ಮೊದಲನೆಯ ಅಥವಾ ಎರಡನೆಯವರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಮೂರು ಹರಿಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದರೂ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು ಅನುಕೂಲಪಡಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಎಂದರೆ ಮಂತ್ರಿ ಸ್ಥಾನ ದೊರೆತ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಯೇ ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗ ಉದ್ಧಾರವಾಯಿತೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಜಾತ್ಯತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದುವರಿಸುವರೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಭಾ ನಾಯಕರು ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದಕ್ಷರೂ, ಅನುಭವಸ್ಥರೂ, ವಿದ್ಯಾವಂತರೂ ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಂಬಿದೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈಗ ನನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಜನಾಂಗದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಏಕೆ ಇಷ್ಟು ಔದಾಸಿನ್ಯ ತೋರುತ್ತಾರೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವ ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗಿರುವ ಪ್ರೋಟೆಕ್ಟ್ ಪ್ರೋಲಿಯೋ ಪ್ರಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬ ಒಂದು ಪದಂತಿ ಕೂಡ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಭಂಡಾರ ಬಿಡುವ ಮಾಡುವ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಈಗಿನ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರುಗಳ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು ದೇಶದ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಷ್ಟು ನೂಕುವಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಆಸೆಯಿರಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ವ್ಯಸನವಾದೀತು. ಅದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ದೇಶದ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಮಾಡಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರುಗಳ ಹುದ್ದೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು

ಟೂರ್ ಮಾಡುವಾಗಲೇ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದಿನಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಸಾಧಾರಣ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿ ಗುಮಾಸ್ತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು, ಡಿವಿಜನ್ ಕಮಿಷನರು, ಶೇಕದಾರರು ಮೊದಲಾದವರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಟೂರ್ ಬರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರೆಗ್ಯುಲರ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಕೆಲಸ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದವೇ ಈಗಿರುವ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಗೂ ದೇಶ ನೋಡಬೇಕು, ಟೂರ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಅಸೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಈಗ ದೇಶದ ಗತಿಯೇನು? ಈಗ 18-19 ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳಿಗಾಗಿ ಅವೆಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಟೂರ್ ಮಾಡಲು ಬಹಳವಾಗಿ ಬರ್ಬಾಡಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಎಕನಾಮಿಕ್ ರಾಜಿ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪಾರ್ಟಿ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ಲಾಟ್ ಫಾರಂಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ನಡೆ ಜನತೆಗೆ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಯಾವ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಟೂರ್, ಎಂಟರ್ವ್ಯೂ ಪೂಜ್ಯಾಂಡ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತಿರುವವರು ದೇವರು ತಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸುವರ್ಣಾಶನ್ನು ಸನ್ನಿವಿಷ್ಟೋಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ದೇಶೋದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಅವರು ಅಧಿಕಾರ ದಲ್ಲರವ ಅವಧಿಯು ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾದರೂ ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಮುಂದೆ ಈ ಟೀಕೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಆದಳೆಂದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹೊರಗಡೆಯ ದೇಶದಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರು ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರು— ಗೆಜೆಟೆಡ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ನಾನ್ ಗೆಜೆಟೆಡ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ—ಇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಕ್ಕಾಟ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ತಿಕ್ಕಾಟವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿವರ್ಗದವರಿಗೆ ದಕ್ಷತೆ ಇದೆಯೇ, ಇದನ್ನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಮತ್ತು ಐ. ಸಿ. ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಫೈಲುಗಳ ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರದ ಕಾಗದಗಳು (correspondence papers) ಒಂದೊಂದು ಮೇಜಿಗೂ ಹೋಗುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಸವರು ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿದೆ. ನಾನು ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳಲು ಆಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸಾತ್ವತಿಕ ರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; socialistic pattern ಎಂದು

ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮಂತ್ರಿವರ್ಗದವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಪಂಗಡದವರಿದ್ದ ಸ್ಥಾನ ಬಾಲ ಬಿದ್ದರೆ ಅದೇ ಪಂಗಡದವರನ್ನೇ, ಅದೇ ಜಾತಿಗವರನ್ನೇ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೇ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಸ್ಥಾನಗಳು ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಹಾಗೆಯೇ ಇರಬೇಕು? ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಇದು ಅನೇಕರ destinyಯನ್ನು shape ಮಾಡತಕ್ಕ ಇಂಜಿನ್. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಬಾಲಯಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ವಿಷಯವಲ್ಲ ಏನು ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಇದೆಯೋ, ಯಾವ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಕೆಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಅನು ವುಡೇ ತಿಳಿಯುವಂತಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಜೆಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಎನ್ನುವ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹುದು. ಆ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೋದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ; ಕೊಡಬೇಕೋದರೆ ಜಗಳವಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಅಂಥ ಶಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕೇಳುವುದು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಅವರಿಗೆ ಸೇರಿದು. ಅವರು ಹಾಗೆ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದಾಗುತ್ತದೆ? ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಹರಿಜನರ ಉದ್ಧಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೆ ಇದ್ದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರತಿ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡರೆ ಏನಾದರೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದೆಂದು ನನಗಿನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಜನರನ್ನು ಆರಿಸುವ ಕಾಲ. ಇಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಪಂಗಡದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬದ್ಧಕಂಠರಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹಟತೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹೆಚ್‌ಕೋರ್ಟು ಜಡಿಗಳ ಸ್ಥಾನ ಬಾಲ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ ಎಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲೆಯೇ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮಹಾತ್ಮಗಾಂಧಿಯವರು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನವರು ಮಾತ್ರ ಸೇರಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಬರಿಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದು ದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇತ್ತರರೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಇರಬಹುದು. ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿರುವುದೇ ಒಂದು ಅರ್ಹತೆ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ?

Sri P. R. RAMAIIYA (Basavangudi).—Sir, the Hon'ble Member should address the Chair. He should not address other members as he is doing at present.

Mr. SPEAKER—The Chair would take all care of it.

(Laughter).

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ.—ಅದುದರಿಂದ ಈಗ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್‌ಗಳ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಎಷ್ಟು ದಿವಸವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದು ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಓದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ land reforms ವಿಷಯವಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಮೀನನ್ನು ಉಳುವವನಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕು, ಉಳುವವನೇ ಜಮೀನಿಗೆ ಒಡೆಯ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಆಗುವಷ್ಟು ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನೂ ರದ್ದಿ ಯಾತಿ ಶಾಸನವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ರದ್ದಿ ಯಾತಿ ಶಾಸನವನ್ನು ತಂದು ಇನ್ನೂ ಗಳನ್ನು ರೈ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಾಜಕೀಯ ಸಂತ್ರಸ್ತರು (political sufferers) ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ತರಹ ಇನ್ನೂ ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋಗುವಂತಾಗಿದೆ. ರಾಜಕೀಯ ಸಂತ್ರಸ್ತರೆಂದು ಜಮೀನು ತಮಗೆ ಮಂಜೂರು ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅಥವಾ ಮಂಜೂರಾದ ಕೂಡಲೇ ಸದರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಇತರರು ಖರೀದಿ ಮಾಡಿರುವ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಅವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೂ ಸಹ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ತಾವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಹೋದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೋ ನೋಡಿ ಎಂದು ಹೆದರಿಸಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಿವೆ. Land reforms ಎಂದು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸಾಯಿಗಾರನಿಗೆ ಇತರರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುವ ಮೊದಲು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ಮೂಲತತ್ವಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲರಾ ? ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲರಾ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಮ್ಮಿ ಮೂಲಕ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ ಪಾನನಿರೋಧದ ವಿಚಾರ. ನಾವುಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹಿಂದಿನ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಅಧಿವೇಶನಗಳಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆ ಅಗರವಾಲಾ ಸಮಿತಿಯ ವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಏಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಇದರಿಂದ ಬಡ ಜನಗಳಿಗೆ ತುಂಬ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಪೆಡ್ಲೋರ್ ಪಂಗಡಗಳವರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಎರಡು ತರಹ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದನೆಯದು ಇದರಿಂದ ಅವರ ಅರ್ಥಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ದಾರಿಯಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದು

ಜಮೀನಿಲ್ಲದೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಈಡಲುವನಿಂದ 2—4 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ದೊರೆತು ಅದರಿಂದ ಅವರ ಜೀವನ ಸಾಗುವುದು. ಮಾನ್ಯ ಅಬ್ದೂರಿ ನಜೀವರಾದ ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥರಾವ್ ಚಂಡರಕಿಯವರು ಉತ್ಸಾಹ ಶಾಲೆಗಳಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಮೊನ್ನೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಹೇಳಿದಂತೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೋಗಿ ಕುಡಿಯಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಕುಡಿಯಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ತತ್ವವನ್ನು ನೆರಿಸಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕುವಾರು ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟವಾರು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಬಡ್ಡೆಟ್ ಎಸ್ಪಿಮೇಟ್ ಆಗುವುದರೊಳಗೆ ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಪುಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹಿಂದೆ 1953-54ನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಅವರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಳೆವಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಮದ್ದೂರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಹಕಾರ ಪದ್ಧತಿ (co-operative basis) ಮೇಲೆ ಒಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಹ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಈ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಪಾಂಡವಪುರವನ್ನು ಆರಿಸಿದರು. ಆದರೂ ಸಹ ನಾವುಗಳು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರಲ್ಲ ಎಂದು ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟು ಕೊಂಡೆವು. ಪನೇ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಇದೇ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಪೆಯನ್ನು ಮದ್ದೂರು-ಮಳೆವಳ್ಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಮುಂದೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಮದ್ದೂರು-ಮಳೆವಳ್ಳಿ, ಚನ್ನಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ನಾಗನಗೌಡರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಇಬ್ಬರೂ ಸಹ ಜಾಯಿಂಟ್ ಆಗಿ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಪನೇ ಸರ್ಕಾರದವರು, ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿರುವ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಈಗ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಪೈಕಿ ಮದ್ದೂರಿನಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಮಳೆವಳ್ಳಿಯಾಗಲಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಕೊಡುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಾರೆ ; ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ; ತಮ್ಮ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

12 NOON.

ಸ್ವಾಮೀ, Small-scale Industries ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ನಾವು ಪದೇ ಪದೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಈ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ Address ನಲ್ಲಿ Small-scale Industries ವಿಚಾರ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳ

ಗೇನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. Small-scale Industry ಗಳಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ common manಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಈ Second Five-year Plan ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ಒಂದು ತರಹದ definite policyಯೂ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥರಾವ್ ಚಂದ್ರಿಕೆಯವರೂ ಶ್ರೀ ಪೂಣಚ್ಛರವರೂ joint ಆಗಿ consider ಮಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಈ Small-scale Industriesಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟು ಒಂದು definite schemeನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವರೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ time ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಚುನಾವಣೆಗಳು fair ಆಗಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ತುಂಬ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ Election Propaganda ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ತಮಗೆ ಎದುರು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಯಾರು ನಿಲ್ಲುವವರು, ಯಾರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ತಮಗೆನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಯಾವರೀತಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆದರೆ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಜಯ ದೊರಕುತ್ತದೆ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಮನೋಭಾವನೆಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಮೂಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಉಮೇದುವಾರರ ಮನೋಭಾವ, ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅವರುಗಳ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರುವ ಸರ್ವಿಸ್ಸು ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಜನರು ಒಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಒಂದು ಪಕ್ಷಕ್ಕೆಯೇ ಒಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಒತ್ತಾಯಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಚುನಾವಣೆ ಎನ್ನುವ ಭೂತ ಈಗ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರಹದ idea ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಅರಕೆ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವಿದೆ. ಅದು ಬಹಳ ಮುಂದುವರಿದಿರುವ ಗ್ರಾಮ. ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನ ವಿದ್ಯಾವಂತರಿದ್ದಾರೆ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ತರಹ political term. ಇಲ್ಲಿಯ ಜನ ಚುನಾವಣೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಂದು game ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅದು ಒಂದು ಹಕ್ಕು ಎಂದೂ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಶ್ರೀಮನ್ ಮಹಾರಾಜರನ್ನ ಕರೆಸಲು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಂದರೆ Education Minister ಅವರು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. Date fix ಮಾಡಿ ಚಪ್ಪಂಹಾಕಿ ಇವೊತ್ತು ಆ function open ಆಗಲು invitationsಕೂಡ ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ copyಗಳು ನಮಗೂ ಬಂದಿವೆ. ಈ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ಇದು ಯಾವ ಧರ್ಮಪೋ? ಏನು ನೀತಿಯೋ? ಇದನ್ನು ಏನೆಂದು ಕರೆಯಬೇಕೋ ನನಗೇ ತಿಳಿಯದು. Chief Minister ಅವರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ವೇಲೆ Education Minister ಅವರು preside ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. Electionಗೆ ಚುನಾಯಿತರಾದರೂ

ಅವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಿಂದ ನಿಲ್ಲುವರೆ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಪಕ್ಷದಿಂದ ನಿಲ್ಲುವರೆ ಎಂಬಿವೇ ಮೊದಲಾದ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಈ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಚುನಾವಣೆ ಪ್ರಚಾರದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡದೆ ದೇವರು ಸೇವೆಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಈ Election ಒಂದು ತರಹ sportive spirit ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ನಾವು succeed ಆಗಲಿ ಬಡಲಿ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಡ ಜನಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ propaganda ಆಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. Election ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆಂದು ಹೋದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಈ Ministerಗಳ ಹಿಂದೆ D. C. ಮೊದಲೊಂದು, ಶೇಕದಾಂಶ ವರೆಗೆ ಇವರ ಹಿಂದೆಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆಂದು ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುವುದು. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಚುನಾವಣೆಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪ್ರಚಾರಮಾಡುವುದು. Government Car ನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದು, ಮತ್ತು ಕೆಲವೆಡೆ ಎರೆಯವರ Car ಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದು. ಹೀಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗಲೂ Deputy Commissioner, S.D.O. ಇತ್ಯಾದಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇವರ ಹಿಂದೆಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತತನದಿಂದ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದುದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಯಾರಾದರೂ ಬರಲಿ ಅವರವರ ಶಕ್ತಿಯಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಯಾ ಪಾರ್ಟಿಗಳವರು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಚಾರದಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುವಾಗ ಎರೇಜು ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳಲ್ಲಾದ ಚುನಾವಣೆ ನೆನಪಿಗೆಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಎರೇಜು ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಗರಾಟೆ ನೆನಪಿಕೊಂಡರೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಬೇಡಾರಬರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದುತರಹ mania ಇರುವುದು ಸಹಜ. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ promise ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುವ ಯೋಚನೆ ಕೂಡ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ. ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ನಾನು ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಸ್ವಾಮಿ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ; ಅದು ನಮ್ಮ ಪರವಾದ ಬೇಡಿಕೆಗಳು. ಹರಿಜನರು ಮತ್ತು Scheduled Castes ಎಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಜಾತ್ಯತೀತರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂದು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತ ನಿಜವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಇಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಮನೋಭಾವನೆ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಖಾಲಿಯಿದೆ ಇದನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿರ್ಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು definite policy ಇಲ್ಲದಿರುವುದು. ಈ ರೀತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಪಾಣಾಮ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು.

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri M. PALANIYAPPAN (Ulsoor).—Mr. Speaker, Sir, I rise to associate myself with my Hon'ble friends in offering my thanks to the Address delivered by the Governor of Mysore and I also rise to support the Motion of Thanks moved by my Hon'ble friend Sri Baliga. It is gratifying to note that the Governor in his Address has mentioned the formation of the new Karnatak State, a long-cherished dream of nearly 192 lakhs of Kannadigas of the State. I should say that it is a new era in the history of Kannadigas. As I have already said, the formation of the new Karnatak State marks a new era in the history of this State and this is a proper occasion when we should offer our sincere thanks to those who have worked for the unification of Kannadigas and to those who have suffered on account of it.

Now, the country as a whole is facing a very critical situation and our beloved leader, Sri Panditji, is on a mission to a foreign country, namely, the United States, where, we hope, his mission would prove to be a great success. His endeavour to bring peace and maintain peace in the country is a great achievement of which we, as Indians, feel proud and we all associate ourselves with the Governor in wishing him great success in his mission.

Due to the great leadership of our leader, Sri Panditji, our country has risen in the esteem of other foreign countries and our country is very much respected by other foreign countries. We have also had the honour and privilege of receiving some time ago some foreign dignitaries in our country and we feel really honoured by their coming here.

I am glad to note that the Governor has made mention of the linguistic minorities and backward communities in this State. He has assured them all possible safeguards. It is not enough if these things are just mentioned on paper. Mere lip sympathy will not do. We have been seeing all these years that the minorities have been receiving step-motherly treatment. They have not been receiving the importance due to them. It is, therefore, the duty of Government to enlist

the sympathy and co-operation of the minorities. I hope Government will do everything in their power to see that they extend full sympathy and whole-hearted co-operation to these minorities. In a democratic set-up, they should not think that, because they are in a majority, they can ignore the claims of the minorities. The interests of both the linguistic minorities and the backward communities should be safeguarded and they should be given all the privileges and facilities enjoyed by the majority community today. I hope that Government, in their reply, will not stop with merely giving an assurance, but that they will follow it up with deeds and actions to show that the minorities will be safe under their rule.

Now, as we are aware, the Karnatak State has been formed by integrating various parts from various States. The laws prevailing in those different parts are different. I may give you, Sir, only one example. When the Civil Station was handed over to the then Mysore Government, the laws there were different, the rules were different and the procedures were different. For more than 5 or 6 years after it was handed over to the then Mysore Government, the laws and other things were kept as they were. For instance, the methods of payment of tax, collection of revenue, provision of amenities such as water supply, electricity, etc., were kept as they were for a long time. All these things were neglected for a long time. Such a state of affairs should not be repeated here. It is our duty to see that a uniform law is evolved for one and all. I request the Government to see that they expedite these matters as early as possible.

Coming to the Second Five-year Plan, the development schemes from the different merged States have come to us. For instance, they have come to us from Bombay, Madras, Hyderabad and other places. If you will forgive me, Sir, these Kannada-speaking areas which have now merged with the Mysore State have been neglected for quite a long time. The schemes prepared by those State Governments for

those areas were mere eyewash. Now, it is our duty to see that those areas are given an equal opportunity for development. I earnestly appeal to the Government to recast the schemes and frame new schemes, having regard to the present available finances of the State. If we simply implement the development schemes framed by those State Governments, I think we will not be doing full justice to those areas which have merged with the Mysore State. They have joined us with the hope that these areas will be developed properly and that full justice will be done to them. I, therefore, earnestly appeal to Government to see that equal distribution of the available resources is made and proper justice done to them. I would again appeal to the Government to impress upon the Government of India that this sum of Rs. 140 crores would not be enough. In the new setup of Karnatak we have to meet so many commitments and so the sum of Rs. 140 crores sanctioned for the Second Five-year Plan would not be adequate. Therefore, it is the duty of Government to approach the Government of India for the necessary financial aid.

Then, coming to the development of electricity, so far as the old Mysore State was concerned, the electricity generated was sufficient. But, now, new areas have come to the Mysore State and new development schemes are also coming into existence. So, the problem of electricity has become very acute. Now, we are running short of electricity. If the Shimsha Electricity Project is taken in hand we would be able to meet our needs of electricity.

AN HON'BLE MEMBER.—The Finance Minister has made mention of it in his budget speech.

SRI M. PALANIYAPPAN.—I am glad that the Finance Minister has made mention of it in his budget speech. I would only request him to expedite the execution of this scheme as it would benefit the City of Bangalore to a great extent.

Then, Sir, I am glad that even though under the States Reorganisation Act it is not necessary for the Government to place the interim budget before

the House, the Government was kind enough to place the interim budget before the House. I thank the Government for having taken us into confidence so far as the expenditure of the State is concerned.

Then, land reform is a vital question that has to be tackled as early as possible. A ceiling limit has to be fixed so far as land holding is concerned. The tiller of the soil should be the owner of the soil, is the maxim with which we have started this movement and so it is but natural that a ceiling limit also should be fixed as early as possible. In my opinion the ceiling limit should not exceed 10 acres per head. We should not sleep over this matter. Since this is a very important matter I would earnestly appeal to the Government to bestow early attention on this matter.

Coming to the question of water supply to the Bangalore City, I would like to make one or two points. The City of Bangalore has grown in leaps and bounds, but the water supply position remains in the stage when it was first started. After the formation of Karnatak many industries have developed and important offices have come to Bangalore. So more people are coming and settling in Bangalore. At such a time we are neglecting the very vital need of man. I have been emphasizing this question during the last five years. Every time the Corporation and the Government concede the necessity of expanding the scheme for water supply, but nothing has been done so far in this direction. Such a situation should not continue in future. As this is a very important question, Government should take it up and implement this scheme as early as possible. The other day, Government was kind enough to say that about Rs. 69 lakhs have been provided and that out of that a certain portion would go for distribution mains. Unfortunately, most of that money has been utilised for developing the internal reservoirs. That is also important, but some more money should be provided for the development of distribution mains in the Civil Station. The Chief Minister once convened a high level committee for

(SRI M. PALANIYAPPAN)

examining the water supply scheme in Bangalore. We made some proposal then. Nothing has come out of it. We do not know what has happened to it. I would appeal to the Government to see that this scheme is taken up as early as possible.

Then I regret that no reference is made to slum clearance in the Address. Every day slums are increasing in the City of Bangalore. Bangalore has been a beautiful City, but its name is being spoiled on account of these growing slums. Some time back there was a scheme sponsored by the Central Government for slum clearance, but nothing seems to have been done by Government in this direction. I would earnestly appeal to the Finance Minister and the Minister for Local Self-Government to see that they take up this scheme as early as possible, because once these slums establish themselves in a beautiful city like Bangalore, then it would be impossible to clear them.

In the previous Assembly I put certain questions with regard to the damage caused by rainfall in the City. I am glad that mention has been made in the Address about the breach of tanks and other things. I understand that Government is contemplating to give some compensation to those whose houses were damaged. There are hundreds of people whose houses have collapsed in the Bangalore City. I am glad that the Government has taken the initiative in giving compensation to them. I would appeal to Government to give them substantial relief.

With regard to appointment of Judges in the High Court, there was a proposal made by the previous Government for appointing some members as High Court Judges. I do not know whether that proposal is accepted by this Government or whether a new proposal has been made now by this Government. In any case I would submit that it is not proper to make these people wait unnecessarily and cause hardship to them. I would appeal to Government to decide this matter as early as possible. People always seek justice in a court of law and it is only

proper that a benevolent Government should give justice and speedy justice to the people.

With regard to the appointment of a member on the Public Service Commission, there has been a hue and cry for a long time that a Harijan member should be appointed on the Public Service Commission. After the General Elections the extra reservation in services for Harijans would go away and then it would be very difficult for Harijans to come up. I would, therefore, appeal to Government to fill up the vacancy in the Public Service Commission by appointing a Harijan member or to create one more seat in the Commission for a Harijan member.

With these observations I offer my sincere thanks to the Governor and express my feelings of gratitude for the Address that he has delivered.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member Sri Dalvi. He will start his remarks in the afternoon.

Sri B. HUTCHE GOWDA (Turuvekere).—It would be better if you announce how many speakers can be accommodated in the afternoon.

Mr. SPEAKER.—In the evening we are meeting only for 2 hours from 3 to 5 P.M. It appears that some of the Hon'ble Ministers are going to take part in the debate. I have not yet asked them. They can take between them about an hour or so. The Chief Minister will reply and he may take one full hour. I have accommodated him on another day for one hour, because, if today one hour is taken up by him, the Hon'ble Members will have no time left. So the Chief Minister will take his turn on Monday, but the other Ministers may finish today. There will be hardly one hour left for other Hon'ble Members. If Hon'ble Members do not restrict their speeches only to 15 minutes each, it will be very difficult for me to accommodate more Members. So I request Hon'ble Members not to take more than 15 minutes each and thus help me to accommodate more Members.

Sri J. MOHAMED IMAM.—We can sit up to 6 o'clock. Will it be inconvenient to the Ministers to sit for 3 hours in the afternoon?

Mr. SPEAKER.—I have no objection personally to sit till six. But I do not know whether the other Hon'ble Members would agree.

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—Five is enough, Sir.

Sri M. P. PATIL (Minister for Revenue).—We are sitting from 8-30 this morning to 12-30 and it will be difficult for other Members to sit again for three hours in the afternoon.

Mr. SPEAKER.—What about me? Anyway that question will be kept open for the present. The Hon'ble Ministers will make up their mind in the meantime. They need not sit here the full time, because it is only a question of taking part in the debate. The reply will come from Sri Baliga. If the Hon'ble Ministers want to take part early, I will call them earlier.

Sri M. PALANIYAPPAN.—Does it mean that the Ministers need not be here when we speak, Sir?

Mr. SPEAKER.—I do not mean that Ministers need not be present here. Naturally one or two Ministers will be present. But it is not necessary to hold up all the Ministers here from their work.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I have another suggestion to make, Sir. I find there is a printed list of Assembly Members. I suggest that this list of Members may be distributed to the House so that Hon'ble Members may become familiar with the names. The Chair may kindly direct the Secretary to distribute that list.

Mr. SPEAKER.—I fully agree with the Hon'ble Leader of the Opposition. Steps will be taken in that direction. But I feel that instead of depending on the printed list, the best way is to make acquaintance by looking at their faces.

The House will now rise and meet at 3 P.M.

The House adjourned at Thirty-five Minutes past Twelve of the Clock and reassembled at Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

Points of order *re*: presentation of the Budget.

Mr. SPEAKER.—Before we resume discussion I would like to give the ruling on the points raised by Hon'ble Member Sri Pujar.

When the Hon'ble Finance Minister rose to present the Estimates for the five months of this year, to the Assembly, Hon'ble Member Sri N. P. Pujar raised several points of order. I stated that I would give a considered ruling later in the day.

At the outset I desire to state that the usual practice followed in all the Legislatures including the House of Commons, Parliament of India and elsewhere is for an Hon'ble Member who wants to raise a point of order to meet the Speaker in his Chambers and tell him that he wishes to raise a particular point of order. This will enable the Speaker to give the matter his consideration and the Hon'ble Member who raises the point of order can also have the satisfaction that the Speaker has given the matter his thought and then given his ruling. Of course, this cannot apply to points of order that arise during debate.

Coming to the point of order itself, actually the Hon'ble Member has raised five of them.

I would like to briefly narrate the circumstances in which the estimates were presented to the House today.

The new State of Mysore came into existence on the 1st November this year. Any estimate in relation to this State could, therefore, relate only to the period subsequent to that date. At the same time, it would have been physically impossible for the State Legislature to have met on the 1st November and passed the demands and the Appropriation Bill on that very day in order to regularise expenditure in the new State. The States Reorganisation Act has, therefore, provided by Section 70 that the Governor or the Rajpramukh of the corresponding State—in the present case the old State of Mysore—could authorise before the 1st November such expenditure from the Consolidated